

ellers bliver forsynet med lægeuddannet Personale. Man har ved den foreslaede Regel særlig tænkt paa Lægevirkosomhed paa Skibe, for hvilke det ikke ved Lovgivningen er paabudt, at der skal være Læge om Bord. Den foreslaede Regel udelukker ikke, at der, hvis det skønnes hensigtsmæssigt, stilles Krav om, at Skibe over en vis Størrelse skal have en *autoriseret Læge*; jfr. ogsaa Bestemmelsen om, at Indenrigsministeren for at undgaa Misbrug kan fastsætte Begrænsninger i de heromhandlede Regler.

Endelig mener man, at en lægevidenskabelig Kandidat, inden han har gennemgaaet den praktiske Uddannelse, bør kunne virke som midlertidig Stedfortræder for en praktiserende Læge. Denne Regel er væsentlig dikteret af praktiske Hensyn. Der vil kunne hengaa nogen Tid, inden der kan faas Adgang til den praktiske Uddannelse, og da ikke alle Kandidater vil kunne faa Ansættelse i underordnet Lægestilling paa Sygehus eller som Amanuensis eller Skibslæge, maa der, saavidt det er forsvaret af Hensyn til Befolkningen, være Adgang ogsaa til andre Stillinger. Endvidere er det paakrævet, at de autoriserede, praktiserende Læger har Adgang til at skaffe sig den fornødne Vikarhjælp under Sygdom, Ferier o. lign. Til saadan Tjeneste vil det kunne være vanskeligt at faa autoriserede Læger, idet disse som Regel selv vil være bundet i faste Stillinger eller af egen Praksis. *Da* Tjenesten derhos som Regel kun vil strække sig over kortere Tid, og *da* der altid vil være let Adgang til at faa Bistand fra en autoriseret Læge i alvorligere Sygdomstilfælde, har man ment, at der ikke var Betænkelighed ved denne Undtagelse fra den almindelige Regel om, at kun autoriserede Læger har Ret til at udøve Lægegerning. Der henvises endvidere til den i Stk. 1, 2. Pkt., foreslaede Regel, hvorefter Indenrigsministeren vil kunne begrænse den Tid, en medicinsk Kandidat kan fungere som midlertidig Stedfortræder.

Personer, der skal kunne virke i de heromhandlede Stillinger, skal opfylde de øvrige Betingelser for at opnaa Autorisation som Læge, jfr. § 2, og en Konstatation heraf maa derfor finde Sted, forinden en saadan Stilling tiltrædes. Denne Konstatation foreslaas henlagt til den stedlige øverste Embedslæge, Amtslægen (i København Stadslægen). Amtslægen faar derved ogsaa Lejlighed til at blive

bekendt med, hvilke Personer der virker i de heromhandlede Stillinger, og for hvor lang Tid Ansættelsen skal gælde, hvilket har Betydning, dels fordi Apotekerne skal underrettes om, hvilke Personer der er berettiget til at udstede Recepter, og dels for Kontrollen med, at Bestemmelsen ikke misbruges, jfr. nærmere nedenfor.

Naar en Person i Henhold til disse Bestemmelser udøver Lægegerning, er han underkastet samme Ansvar og samme Pligter som en autoriseret Læge; han maa anses for berettiget til i de heromhandlede Egenskaber at udstede Recepter.

Forudsætningen for de foreslaede Regler er, at den enkelte Person kun virker i kortere Tid i disse Stillinger og snarest muligt underkaster sig den krævede praktiske Tjeneste. Da det ikke kan anses for ganske udelukket, at Reglen kan blive misbrugt, f. Eks. ved at en Person uden praktisk Uddannelse ganske overtager en ældre Læges Praksis, idet han ved at virke under Navn af Medhjælper hos denne udnytter dennes Autorisation, medens Lægen selv ganske har ophørt at praktisere, har man foreslaaet, at der tillægges Indenrigsministeren Beføjelse til at fastsætte Begrænsninger i Reglen. Saadanne Begrænsninger vil kunne gaa ud paa at fastsætte Maksimum for den Tid, i hvilken en Person uden praktisk Uddannelse kan virke i disse Stillinger.

ad Stk. 2. Da der kan forekomme saa store Epidemier; at de praksisberettigede Læger ikke kan fyldestgøre Befolkningens Behov for Lægehjælp, er det nødvendigt, at der aabnes Adgang til i saadanne Tilfælde at meddele Personer, der ikke opfylder de almindelige Betingelser for at opnaa Autorisation som Læge, f. Eks. medicinske studerende, midlertidig Tilladelse til at udøve Lægegerning. Der fremsættes derfor Forslag om en Bestemmelse herom.

ad Stk. 3. Efter den nugældende Lovgivning er der ikke Hjemmel til, at Personer, der har bestaaet lægevidenskabelig Eksamen i et fremmed Land, kan faa Tilladelse til at udøve Lægegerning her i Landet; dette er udelukkende forbeholdt Personer med dansk lægevidenskabelig Embedseksamen. (For Personer, der ikke har dansk Indfødsret, gælder ifølge Cancellie-Plakat af 28. Januar 1840 yderligere den Regel, at ingen Udlænding kan erholde Adgang til Lægepraksis her i Landet, medmindre han har bestaaet den